

DE MÖHNE: een interessant viswater met veel mogelijkheden

TEKST & FOTOGRAFIE DIRK SCHEPER

Ze zijn mooi van kleur, die Möhne forellen!

Op mijn verjaardag ben ik door mijn zonen getraceerd op een bijzonder cadeau: een lang visweekende met hen beiden. Het visweekende is geboekt van vrijdag 26 april tot en met zondag 28 april 2013. En wel aan de Obere Möhne in het Hotel Niederbergheimer Hof, met als gastheer Erich Brinkhoff. Het voordeel is, zoals mijn zonen ontdekten, dat de visvergunningen ter waarde van € 38,00 per dag bij de prijs van het hotelverblijf is inbegrepen. Een aantrekkelijk aanbod, dat geen van beiden kon afslaan.

Ik krijg de meest uiteenlopende verhalen te horen als de Möhne ter sprake komt. Echter, niemand met wie ik er over praat, is daar ooit geweest. Men heeft het alleen van verhalen, mooie artikelen en van horen zeggen. Dus dan maar een beetje struinen over het internet en enkele buitenlandse fora. Zo komt er wel wat informatie boven water. Ik besluit om een aantal uiteenlopende vliegen te binden, wat betreft haakmaat overigens anders dan ik gewend ben. Neem bijvoorbeeld de Pheasant Tail nimf. De grootste haak waarop ik die bind, is haak #16 en meestal haak #18 of #20. Dus als ik op haak #10 bind, wordt dat voor mijn gevoel een enorme walvisachtige nimf. Desondanks bind ik er een aantal op dit haakje. Zo ook de Woolly Bugger, waarvoor haak #4 tot haak #8 wordt aanbevolen. Ik besluit om deze vlieg ook op een haak #10 te binden. Lijkt mij, met een tungsten kop, voldoende. Zo gaat het nog met enkele vliegen: ik weet alles beter, of ik doe, uiteraard in mijn onnozelheid, wat mijn gevoel mij ingeeft.

VLEIENDOOS AFGEKEURD

Eindelijk, het is zover. Hoewel er slecht weer is voorspeld, kijken we er alledrie naar uit. We spreken af dat we uiterlijk om 08:00 uur vertrekken. Het is een uurtje of drie rijden en er staan geen files. Zo gezegd, zo gedaan. We stellen de navigatie in en gaan op pad. Het is koud met nog geen drie graden en het regent. Positief gestemd en met het nodige optimisme gaan we naar Duitsland. Hoe dichterbij onze bestemming komen, des te warmer en droger wordt het. Na de Duitse grens springt zelfs de airco in de auto aan. Zouden wij dan toch nog wat geluk hebben? Even voor 11:00 uur komen we op de plaats van bestemming aan. Feitelijk rijden we zo het hotel in. De parkeerplaats is vrijwel leeg en de zon schijnt. Wat willen we meer? We maken kennis met Erich Brinkhoff. Een vriendelijke kerel die er in zijn viskleding direct vertrouwd uitziet. Dat we aan de vroege kant, zijn deert hem niet. De kamers kunnen we nog niet betrekken, maar omkleden is geen probleem. Hij regelt de driedaagse vergunningen en legt uit waar we kunnen vissen, want daar zijn wij tenslotte voor gekomen. Ik laat hem ter informatie de vliegendoos zien, die ik speciaal heb samengesteld voor dit weekeinde vissen. "Dat wordt niets", is zijn commentaar. "Veel te klein, te speciaal" en met de voorzichtigheid van een koopman laat hij weten dat wij niets gaan vangen. We moeten vanavond maar bij hem in de winkel komen en een keuze maken uit de vliegen die wel gaan vangen.

BEGINNERSGELUK?

Mijn zoons en ik kijken elkaar aan: we gaan het gewoon proberen, want op de kleinste vliegen hebben we de grootste vissen gevangen. Dus, eigenwijs als we zijn, gaan we vanaf de parkeerplaats het trapje af naar het klaterende beekje, dat uitnodigend ligt te wachten. Mijn oudste zoon geeft ik een aantal minuten les in het vliegvissen - hij heeft nog nooit een vlieghengel vastgehouden. Zonder omhaal wil hij het direct aan de waterkant proberen, want, is zijn stelling, alleen door het doen word je wijzer. Hij wil ook direct met een vlieg aan de lijn leren vissen, geen nonsens. Uit de vliegendoos kiest hij een kleine Red Tag. Die ziet er goed uit, is zijn argumentatie, en hij weet uit mijn verhalen dat deze vlieg het vaak goed doet. Na enkele instructies en het voor-doen, gaat hij zelf aan de slag. De eerste aanzetten tot het vliegvissen zien er niet verkeerd uit, dus dat zal wel lukken. "Ga zelf ook maar vissen, ik probeer het gewoon en als het niet lukt of fout gaat, roep ik je wel", zegt hij zelfverzekerd. Een positieve instelling. Ik loop een eind van hem vandaan en ga aan de slag. Het water stroomt relatief snel, is helder en zit vol met obstakels. Obstakels van takken tot aan omgevallen bomen en van waterplanten tot aan stenen en keien aan toe. Kortom, een beek met een oorspronkelijke uitstraling. Ik let een beetje op mijn oudste en zie dat het steeds beter gaat. Hij heeft een werptechniek ontdekt die ergens ligt tussen een rolworp en een gewone worp. Hij komt er aardig ver mee. Langzaam verplaatsen we ons stroomafwaarts. Steeds trachten we gebruik te maken van struiken en andere mogelijkheden om ons wat onzichtbaarder te maken voor de vis. Het advies om wat meer dekking te zoeken en de vis minder opvallend te naderen, lapt mijn oudste aan zijn zool. Ik ben aan het leren, is zijn argument.

Na een stief kwartiertje hoor ik een schreeuw en vangt hij zijn eerste beekforel. Ongelooflijk, de eerste is voor de meest onervaren vliegvisser onder ons. Een mooie forel van bijna 35 centimeter zie ik mijn jongste zoon voor hem scheppen. Zijn dag is goed en zijn weekeinde is al gemaakt. De temperatuur is inmiddels opgelopen tot twintig graden

en het zonnetje doet zijn werk. Wel wat anders dan in Nederland met zijn regen en kou.

BEEKFORELLEN

Al met al vangen we die middag een aantal beekforellen in grootte variërend van een kleine 25 tot bijna 40 centimeter. Niet slecht. Na

de zeer slechte start van het voorjaar gingen we ervan uit dat het niet veel zou gaan worden met de vangsten. We krijgen te horen dat de regenboogforellen nog niet zijn aangekomen, maar dat de meerforellen er al een tijdje zijn. De avond valt en de bewolking neemt toe. Toch willen we het nog een keer proberen, immers: het avonddood en het ochtendgloren zijn de mooiste tijden om te vissen. Ook die avond vangen we een aantal beekforellen van uiteenlopende maat. Inmiddels is het gaan regenen. Drijfnat gaan we naar onze kamers, kleden ons om, drinken nog wat en besluiten om vroeg uit de veren te gaan om nog voor het ontbijt een paar uurtjes te vissen. Zelf duik ik de winkel van Erich in en koop enkele verschillende streamers, waarmee we 'gegarandeerd' gaan vangen. Dat wij alledrie op kleinere vliegen hebben gevangen, is meegenomen, is het niet erg steekhoudende argument van de uitbater.

MINIMALE LEADERDIKTE

Het is 's nachts koud geweest, de thermometer geeft min één aan. We zien elkaar aan de waterkant en besluiten in de buurt van het hotel te blijven. Een goed idee, blijkt al na enkele minuten. We hoeven geen dekking te zoeken, want het water is door de regen van de afgelopen nacht met bijna veertig centimeter gestegen, maar ook volledig ondoorzichtig geworden. Het is nog steeds bewolkt en er is geen straal-tje zon te bekennen. Wij zien geen vis meer, dus de vis ziet ons ook niet. Het water is wat onstuimiger dan gisteren. Alledrie nemen we een andere vlieg uit onze eigen doos. Alledrie nimfen of een zinkende vlieg. Onder deze omstandigheden vangen we toch een aantal mooie

*Hoezo beginnersgeluk?
Gewoon aanleg!*

Terecht trots op je eerste forel.

pas groeit hij in het vliegviszen. Wat hij niet weet, vraagt hij en vaak zie je hem van alles proberen. Hij krijgt er echt plezier in. Na enkele uren vissen besluiten we te gaan ontbijten.

TIEN KILOMETER PARCOURS

Na het ontbijt gaan we eerst stroomafwaarts en wat later stroomopwaarts op verkenning. Het parcours is immers tien kilometer lang. Wel zij opgemerkt dat je niet overal goed kunt vliegviszen. Een waadpak is geen vereiste, maar wel aan te raden als je op specifieke plekken wilt komen. Bijvoorbeeld onder de bomen waar je alleen met een rolworp

beekforellen en twee kleinere meerforellen. Deze twee gaven een goed gevecht. Bedenk dat bij gewone vliegen de dikte van de leader niet minder mag zijn dan 15/00, met als advies 20/00. Voor het vissen met streamers geldt: minimaal 25/00 met advies om dikker te gaan. Mijn oudste gaat steeds beter vissen. Je ziet de vorderingen die hij maakt. Zonder al te veel poes-

wat kunt doen. Het water leent zich, met uitzondering van wat poelen, goed om te waden. De diepte varieert van zo'n 40 centimeter tot 1 meter. Het blijft wel oppassen geblazen, want er zitten enkele stukken bij die de diepte van 2 meter ruim overstijgen. Bij helder en doorzichtig water is dat geen probleem. Je ziet waar je loopt. Maar als het water troebel is, wordt het toch linker. Bovendien stijgt het water in korte tijd een behoorlijk eind als er stroomopwaarts regen is gevallen.

Op enkele plekken proberen we wat met uiteenlopende vliegen, nimmfen en streamers. Op een enkele vis, enkele missers en wat verspeelde vissen na, is het veel minder dan vanmorgen. Te verwachten, maar desondanks had vooral ik op wat meer gehoopt. We besluiten een kleine toeristische tour te maken naar onder andere de Möhnese, de dam en naar enkele kleinere dorpen in de omgeving. Een schilderachtige omgeving met veel groen, uiteenlopende wateren en mooie vergezichten. Vandaag is het veel kouder dan gisteren, maar daar zijn we op gekleed, zeker met Nederland als ijkpunt! Na de sightseeing tour gaan we terug naar het hotel om op te warmen en wat te gaan eten. Na het eten gaan we nog even vissen op enkele plekken stroomopwaarts. Op een verdwaalde beekforel na, is het niets.

EEN TOEGIFT VAN DE MÖHNE

Zondagochtend om half zeven staan we aan de waterkant. Op een

andere plek dan we willen, omdat twee andere vliegvisser ons voor zijn. Een eind verder ontdekken we een open plek met een kleine waterval en een poel, met enkele tientallen meters stroomafwaarts een kleine stroomversnelling. De zon laat zich niet zien, het is bewolkt en het water is helderder dan gisteren. We blijven achter enkele struiken staan. Ook nu besluiten we weer om op onze eigen vliegen te vertrouwen. Anderhalf uur lang vangen we fantastisch! Geen van ons heeft hierop gerekend. Weliswaar vangen we niet de monstervissen waar Erich over had gesproken, maar het zijn mooie vissen. Ter illustratie: een vlagzalm van 44 centimeter, een snoek van 63 centimeter, een regenboogforel van 51 centimeter, een beekforel van 49 centimeter en nog een aantal beekforellen en een enkele regenboog. Kortom, in de vroege uurtjes was het goed vissen. We besluiten dat het tijd wordt voor het ontbijt. Terwijl we teruglopen, bedenken we dat het een geslaagd weekeinde is geweest.

MEERFOREL!

Na het ontbijt gaan we toch nog even vissen, ergens kriebelt het nog. De kamers hoeven we pas om 12:00 uur te ontruimen, een concessie van Erich. We vangen in de uren die we nog vissen niets meer. Geen enkel teken van leven te bespeuren. Het is prachtig weer geworden. De zon schijnt en de hemel is helder blauw. Een prachtige dag. Nog even naar de kamers om ons om te kleden en alles in de auto te bergen. We gaan naar huis. Erich geeft nog aan dat we tot vanavond 24:00 uur kunnen blijven vissen, de vergunningen lopen door. Desondanks besluiten we toch te gaan. Bij het wegrijden kijken we toch nog op enkele stekken die we wel hebben gezien, maar niet hebben bevestigd. Daar aangekomen, kijken we elkaar aan. Toch maar even de vliegenvlatten tevoorschijn halen, maar zonder waadpak. Gewoon even nog enkele worpen ter afsluiting maken. We gaan alledrie met de grote streamers van Erich aan de gang. Ieder met een andere streamer. We passen ook de leader maar aan. We zien enkele prachtige beekforellen staan, maar die hebben niet echt veel interesse, lijkt het. Na verschillende malen van tactiek te zijn gewijzigd, krijg ik een enorme dreun op de hengel. Hij wordt volledig kromgetrokken en de lijn wordt door de slip getrokken. Ik geef een brul naar mijn beide zonen en na ongeveer tien minuten heb ik een wel zeer fraaie meerforel te pakken. Terwijl ik op mijn buik lig om hem te scheppen, weet hij alsnog te ontkomen! We besluiten om langer te blijven en gaan met onze streamers het water langs. Op deze manier worden die laatste uurtjes nog enkele zeer fraaie, grote beekforellen gevangen.

Als we op willen stappen, wil ik nog een laatste keer de streamer op een speciale plaats zien te krijgen. Dat lukt en gelijktijdig klappt er een enorme vis aan. De lijn snert door de hengelogen, mijn slip giert en ik sta erbij en kijk ernaar. Na tientallen meters komt mijn slip tot rust en springt de vis, een meerforel, een enorm eind uit het water. Probeer hem te houden, is het advies van de jongens. Na enkele minuten sprint hij helemaal terug. Als een gek probeer ik mijn lijn binnen te halen. De vis zwemt met een enorme boeggolf langs ons heen, de andere richting op. Ik wil mijn lijn laten vieren tot op de slip, maar hij zit vast in een braamstruik. Terwijl de vis doorzwemt, knalt de lijn met een tak van de braamstruik op het onderste oog van de hengel. De vliegenvlatten wordt bijna uit mijn handen gerukt en een fractie van een seconde later knapt mijn leader. Ik val op mijn achterste. Allemaal hebben we behoorlijk de smoor in.

TOT SLOT

Hotel Niederbergheimer Hof is een driesterrenhotel, direct gelegen

aan de Oberen Möhne in het plaatsje Warstein-Niederbergheim. Voor geïnteresseerden: enkele kilometers ervandaan ligt de brouwerij van Warstein. Wij hadden mooie kamers, een goed ontbijt en goed avondeten dat uit drie gangen bestond. Het personeel is aardig en altijd in voor een lach. Erich weet veel over het vliegviszen en misschien is het verstandig om naar hem te luisteren. Dat wij eigengereide Hollanders zijn, heeft ertoe geleid dat we veel hebben gevangen. En, achteraf naar zijn raad luisterend, ook bijna enkele zeer grote vissen. In het hotel bevindt zich ook de winkel met vliegvisattributen. Hier kun je van alles krijgen wat je niet bij je hebt, of bent vergeten. Naast het hotel is een Imbiss (snackbar) gestudeerd, dus ook voor een goede lunch kun je er terecht. Belangrijk om te weten, is dat Erich maximaal tien vliegvisser op zijn parcours laat vissen. Soms minder, als dat nodig mocht zijn.

Wij hebben genoten, en dat telt. We hebben het weekeinde mooie, prachtige en uiteenlopende vissen gevangen op onze eigen vliegen. Vliegen die eigenlijk te klein zouden zijn. Achteraf is de vraag wat je wilt: meer vissen vangen, maar niet van uitzonderlijke afmetingen, of toch een enkele vis van uitzonderlijke grootte en kracht op de streamer, zoals Erich aanraadde. Wij hebben dat alles ervaren. Een onvergetelijke trip van en met mijn zonen.

Drie van de min of meer vaste bewoners van het riviertje de Möhne (van boven naar beneden): snoek, beekforel en meerforel.